

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nečastna mlačnost.

Vsi zavedni narodni krogi čakajo z največjo nestrpnostjo in z intenzivnim zanimanjem na razsodbo upravnega sodišča glede samoslovenskih javnih napisov v našem stolnem mestu. Vsakdo vé, da gre tu za velevažno načelno vprašanje, od čegar rešitve je deloma odvisno, ali dobi središče slovenskega naroda kdaj povsem slovensko lice ali ne.

Da, slovensko lice bele Ljubljane, to je in mora biti jeden pglavitnih smotrov našega narodnega delovanja, jeden tistih smotrov, za kateri bi mogli vsi, „liberalci“ in klerikalci, delovati z združenimi močmi, da imajo naši nasprotniki v domačem taboru le količkaj dobre volje. Slovensko lice našega mesta pa ni odvisno samo od tega, kakšni so napisi ulic, trgov in cest. To se vidi v zlati Pragi, kjer imajo takisto dvojezične napise ulic in trgov kakor pri nas, pa vendar ima središče naših severnih bratov skoro izključno češko lice. Pomogla je k temu odločnost in zavednost čeških prebivalcev zlate Prage, ki so vsak v svojem področju delovali na to, da zadobi češki jezik v vsem javnem in zasebnem življenju prvo mesto, kar se jim je tudi sijajno posrečilo.

Žal, da pri nas še nismo tako daleč. Še vedno zavzema v našem javnem in zasebnem življenju nemški jezik odlično mesto, katero mu nikakor ne gre. Vzglede za to ne maramo navajati, pač pa hočemo omeniti nekaj, kar se baš ta mesec bolje opazuje kakor druge krate.

Če hodi človek po Ljubljanskih ulicah in ogleduje napise pri naših trgovcih in obrtnikih, prepriča se na svoje začudenje, da zavzema nemščina skoro povsod odlično mesto. Častnih izjem je le malo. Da imajo tisti trgovci in obrtniki, ki stoje po svojem mišljenju in s svojimi simpatijami v nemškutarskem taboru, napise večinoma samo v nemškem jeziku, temu se nič posebno ne čudimo ali vsaj toliko ne, kakor tistim slovenskim konsumentom, ki vzlic tej ošabni provokaciji le zabajajo k dotičnim trgovcem in obrtnikom ter jim nosijo slo-

venske svoje groše. Nekateri Nemci so to že davno spoznali in na svojih napisih tudi slovenskemu jeziku odkazali kak skromen prostorček, baš tolikšen, da se ne more reči: ta in ta ima samo nemšk napis.

Drugače pa je z narodnimi trgovci in obrtniki. V Ljubljani je precej narodno mislečih mož, ki imajo nad svojimi prodajalnici samo nemške napise. Število takih je večje, nego marsikdo misli. Mnogo je tudi takih, ki imajo dvojezične napise, na katerih pa zavzema nemščina prvo in odlično mesto, slovenščina pa je potisnena na drugo mesto, a le malo, jako malo je takih, ki imajo samoslovenske napise, ali pa vsaj slovensko-nemške.

Kdor ogleduje izložbe pri trgovcih in obrtnikih, vidi isto razmerje. Nemščina vlada ali izključno, ali pa zavzema prvo mesto. Slovenski napisi so redki. To ni samo pri nemškutarskih trgovcih, tudi pri narodnih, in isto tako je, če vstopiš v kako prodajalnico. Kdor ni osebno znan tudi kot odločen narodnjak, tega pozdravi vse, šef in pomočniki pa do zadnjega vajenca, le v jedino izveličevali nemščini, prav kakor da smo na Dunaji ali pa v Berlinu, in vsa kupčija se vrši v nemškem jeziku.

To so veliki in za narodno občinstvo naravnost žaljivi nedostatki, na katerih odpravo moramo siliti z vsemi močmi. Ne rečemo, da je narodnim trgovcem in obrtnikom načelo, da gre nemščini prvo mesto. To protežiranje nemščine izvira ali iz najostrejše obsodbe vredne narodne mlačnosti in brezbriznosti ali pa iz malomarnosti. Postalo je nekaka razvada, ki za dotičnike ni častna. Slovensko časopisje je neštévlnokrat navajalo razloge, ki govoré za to, da se slovenščini odkaže prvo mesto, če se že nemščina neče popolnoma v stran potisniti. Slovenski trgovci in obrtniki vedo prav dobro, da bi ne imeli nikake škode, ako spolnужé svojo narodno dolžnost odkažejo slovenščini tisto veljavo, katera jej gre, mi pa trdimo še več, to namreč, da bi jim tako ravnanje le še koristilo, in sicer materialno in moralno. Prej ali slej mora vendar do tega priti,

ali kdor stori prvi korak, si pridobi prav lepo za-slugo za našo narodno stvar. Vprašajte tiste vrle slovenske trgovce in obrtnike, ki imajo samoslovenske napise, če jim je to kaj škodilo, in ravnajte se po njihovem vzgledu. Ako že nečete nemščino popolnoma odpraviti, postavite jo vsaj na drugo mesto. To velevažna narodna dolžnost. Upamo, da ta naš poziv ne ostane brez odziva in da bode vsak izmed naših narodnih trgovcev in obrtnikov, ki daje še nemščini nepotrebno prednost, storil, kolikor mu je mogoče, da dobi Ljubljana slovensko lice, in to tembolj, ker bi sicer kupujoče občinstvo samo začelo razlikovati mej zavednimi in mlačnimi narodnjaki.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. decembra.

Češki veleposestniki.

Tudi mej češkimi veleposestniki začelo se je zdravo narodno gibanje. Znano je, da so bili nekateri veleposestniški poslanci zoper to, da glasuje klub za izjemne naredbe, in se udali le pritisku svojih kolegov ter se pri glasovanju absentirali. Njih vodja, baron Leonhardi, pa je bil preznatjen, da bi tako postopal in je zategadelj odložil svoj mandat. Te dni prišel je baron Leonhardi na svoje posestvo v Glac, kjer mu je prebivalstvo priredilo velikansko ovacijo. Pri tej priliki pojasnil je baron Leonhardi razmere mej češkimi veleposestniki. Njegov govor obuja v vseh političnih krogih senzacijo, ker se je z njim napovedalo nekako odcepljenje narodnih veleposestnikov od Schwarzenbergove skupine. Leonhardi je mej drugim rekel: Zadnji govor princa Schwarzenberga je pokazal, da se niti češki patrijotizem in specie ne priznava več, in da ima na njegovo mesto stopiti avstrijski patrijotizem. Mi hočemo ostati zvesti podaniki Avstrije, nikakor pa ne razumemo, zakaj bi se češki patrijotizem ne mogel spraviti v soglasje z avstrijskim. Dovolj naj se nam, da ostanemo zvesti sinovi Češke in dá naj se nam, kar nam gre, pa bo vse v redu. Zanikovati češki patrijotizem je toliko, kakor pozabiti na tisočletno slavno zgodovino, pozabiti na boje in na

LISTEK.

„Ljubljanski Zvon“ 1893.

(Konec.)

Lično črtico je prinesel „Ljubljanski Zvon“ v prvi številki pod zaglavjem „Moj pot“ iz peresa znane pisateljice Márice, o kateri upamo, da nas razveseli še z marsikaterim lepim spisom; saj se vidi takó iz nje pripovednih črtic kakor iz daljših povestij, da je odličen talent.

Bogato založen je bil v minulem letniku „Ljubljanskega Zvona“ zabavni in poučni del, morda celó na škodo pripovednega dela. Tukaj nam je najprej omeniti korenite studije o Antonu Linhartu, katero je spisal znani zgodovinar P. pl. Radics v spomin stoletnice, odkar se je predstavljala „Županova Micika“ na slovenskem odru. Pisatelj pozná slovensko in kranjsko zgodovino takó kakor malokdo, in zató ni treba še poudarjati, da je v svojem spisu točno očrtal Linhartovo delovanje; dá, podal je celó marsikaj novega. — Zanimljiv potopis je priobčil prof. M. Cilenšek pod naslovom „Granitna miza“, poleg njega pa je spisal obsežnejšo razpravo „Kakó se branijo rastline nepoklicanih gostov“, razpravo, ki je pri večšakih in neveščakih vzbudila splošno priznanje in zanimanje. Mi smo ob svojem času že dejali, da je

prof. Cilenšek vreden naslednik pokojnega Erjavca, bodisi kar se tiče strokovnega znanja, bodisi gledé na jasno, prezorno pripovedovanje. Ali dočim je Erjavce sôsebno rad obdeloval živalstvo, lotil se je prof. Cilenšek rastlinstva, torej stroke, ki je pri nas kolikor toliko zanemarjena. Kakó deluje v tej stroki, to pričajo njega „Naše škodljive rastline“, katere ravnokar izdaja „Družba sv. Mohorja“, to pa kaže tudi njega górenji spis v „Ljublj. Zvonu“. To je znanstveno, to je pa tudi takó poljudno, kakor more pisati baš tisti in samó tisti, ki do cela vlada tvarini, katero hoče podati bralcu. Zató bodi s tem prof. Cilenšku izrečeno naše posebno priznanje, kateremu pristavljamo še upanje, da ga skoro zopet ugledamo v predalih našega mesečnika!

Razven Lahove šaljive studije „O pomenu naših krajevnih imen“, v kateri je pisatelj zbral in dovtipno obdelal mnogo krajevnih imen po Kranjskem, in razven prof. Bežkove razprave „O slovenskih in nemških čitankah na naših srednjih šolah“, ki pa se bode nadaljevala še v prihodnjem letniku, so vsi drugi spisi manjšega obsega. Prof. dr. Kos je zbral nekaj „Črtic o priimkih“ in nekaj „Slovniških drobtin“, prof. Jos. Staré je priobčil jedno svojih zanimljivih „Pisem iz Zagreba“ — škoda, da jih ni bilo več! — dr. J. Vošnjak je na podlagi zapisnikov deželnozborskih sej sestavil donesek „K zgodovini Wolfovega slovensko-nemškega slovarja“, katerega

je do tretjega sešitka spopolnjeval akademik prof. M. Valjavec; m. p. je opisal neznan slovenski rokopis v deželnem muzeji goriškem in k sedemdesetletnici Elzejevi priobčil životopis tega zaslužnega raziskovalca naše protestantske zgodovine; prof. A. Štritof je ocenil Ganglovo „Tragedijo“ in „Komedijo“ na pročelji Ljubljanskega gledališča, prof. V. Bežek je v „Prinosu slovenskemu knjištvu“ zbral óne programne spise, ki so važni za naše slovensko razmerje, in končno je Harambaša objavil zanimljivo črtico o „Valvasorjevi rodbinski rakvi v Polšniku“.

Da se je „Ljubljanski Zvon“ pozorno oziral na književne proizvode slovenske in jih ocenjal sedaj obširneje sedaj krajše (v tem oziru omenjamo sôsebno zanimljive ocene „O jeziku Prešernovem“, katero je spisal prof. L. P.) to je seveda jasno. Oziral pa se je tudi na znamenitejšie dogodke našega kulturnega življenja in vestno poročal o naših važnih zavodih in društvih, takó zlasti o „Matici Slovenski“, o „Glasbeni Matici“, o „Dramatičnem društvu“ in o „Muzejskem društvu“. Vse polno je nakopičeno v njem tudi raznih novic o delovanju drugih, zlasti slovanskih narodov. —

Nekoliko besed še končno o pesniškem delu „Ljubljanskega Zvona“. V tem delu se, lahko rečemo, tudi bistro zrcali vse pesniško delo minulega leta, zakaj kar se je morda produciralo in objavilo kje drugje, to pač iz večine ne nosi na sebi pečata

delovanje naroda za kulturne interese. Pa še nekaj drugega pomeni to. Kaj — tega nečem izgovoriti. Mogel bi še več povedati, a z odkritosrčnostjo ni dosti doseči. Česar pa ne smemo povedati, to si lahko mislimo. Nekaj pa moram izjaviti, ker so me v to pooblastili češki veleposestniki. Večji del čeških veleposestnikov nikakor ni zadovoljen z zadnjim govorom princa Schwarzenberga. To so tisti veleposestniki, ki niso samo veleposestniki, ampak se čutijo tudi kot verni sinovi češkega naroda in hočejo kot taki v dobrih in v slabih časih ostati verni svojemu narodu. Še nekaj omenim, to namreč, kako so najstarejši zavezniki češkega naroda v zadnjih tridesetih letih, nemški klerikalci, postopali pri izjemnih naredbah. Še pri glasovanju o predlogu, naj se zatoži pravosodni minister grof Schöbörn, absentirali so se nemški klerikalci, pri glasovanju o izjemnih naredbah pa so glasovali proti češkemu narodu. Bli so primorani tako postopati. Kdo je največ na to deloval, da je Hohenwartov klub pristopil koaliciji, tega nečem omeniti, resnica pa je, da večina kluba te zveze ni želela in je ni vesela. Ker je bila stvar že dognata, morala se je ta večina ukloniti. Češka delegacija je sedaj izolirana. Prišel je čas, ko se moramo vsi sinovi češkega naroda združiti in v skupni boj.

Previden političk.

Kakor znano, je sedanji finančni minister dr. pl. Plener tudi poslanec na češkem deželnem zboru. Navada sicer ni, da bi bili aktivni ministri deželni poslanci, ali dr. Plener hoče tudi v tem oziru biti izjema. Kakor se čuje, ne misli odložiti deželnozbornskega mandata, pač pa prositi za dopust, najbrž zgolj iz previdnosti, saj ne vé, koliko časa bo koalicija živela in ž njo koalicijsko ministerstvo.

Schönerer.

V kratkem pride morda star znanec zopet v državni zbor — Jurij vitez Schönerer. Kakor znano, obsojen je bil Schönerer pred petimi leti na štirimesečni zapor, vsled česar je za gotovo dobo izgubil aktivno in pasivno volilno pravico. Ta doba je minola predvčerajšnjim in prijatelji Schönererjevi so svojemu mojstru priredili slovesen banket ter ga naprosili, naj zopet kandiduje za državni zbor. Pred obsodbo je Schönerer zastopal okraj Zwettl na Dolenjem Avstrijskem. Sedanji poslanec tega okraja, Dötz, je somišljenik Schönererjev ter je na rečenem banketu izjavil, da se je vedno zmatral le začasnim namestnikom Schönererjevim in da misli odložiti mandat.

Vnanje države.

Avstrijska politika v Srbiji.

„Mosk. Vedomosti“ prinesle so te dni zanimljiv dopis iz Belega Grada, kateremu povzamemo nastopni odstavci: Zadnja prememba v ministerstvu, vsled katere je prišlo državno krmilo generalu Grujiću v roke, je navidezno brez pomena, dejanski pa znamenita zmaga avstrijske diplomacije. Kdor je mogel pogledati za kulise, se je uveril, da je avstrijski poslanik baron Thömmel prouzročil celo krizo. Že po porazu liberalnega regentstva, ko je kralj Aleksander prevzel vladu, nastala so mej Avstrijo in Srbijo precejšnja nasprotstva, Avstrija je zahtevala, naj se odpravi v Srbiji tiskovna svoboda in naj se zapro bosanski emigranti, sprožila vprašanje o plovitbi na Savi in celo grozila, da pretrga diplomatsko občevanje s Srbijo, če se njenim željam ne ustreže. Tudi meetingi liberalcev in naprednjakov, na katerih se je izrekalo radikalnemu ministerstvu nezaupanje, češ, „da je dalo Avstriji povod, biti vznemirjena radi dogodeb v Srbiji, bili

prave, dovršene poezije. Mnogo pesnikov res dandanes ne šteje slovenska književnost, ali nekaj jih je vendar, katerih delovanje je treba omeniti in izrečno pohvaliti. Najprej je seveda v „Ljubljanskem Zvonu“ zastopan njega dolgoletni, zvesti podpornik A. Aškerc, ki je bil letos plodovit kakor že ne iz lepa. Poleg osmih lirskih pesmij „Iz popotnega dnevnika“ je objavil še šest episkih pesmij, katere lahko prištevamo pristnim biserom pripovedne poezije. Težko bi bilo povedati, katera pesem je najlepša, ali veličastna „Satanova smrt“, ali ljubka „Bajka o odprtem nebu“ ali „zloglasni“ — „Grešnik“! — Dve krasni pesmi je objavil stari naš znanec prof. J. Stritar, in sicer novelo v verzih „Olgo“ in pesem „Večerno“; veliko priznanja si je pridobila „Pesem o pesmi“, katero je priobčil A. Funtek; iz tožnih „balad“ o prepelici, o smrti, o vinu in o zvončilih pa se lahko iz nova prepriča vsak prijatelj slovenske poezije, kakó velika izguba nas je zadela, da je umrl naš Fr. Gestri! Sicer čitamo še različna imena mlajših pesnikov, izmed katerih obetajo nekateri uprav dovršenih proizvodov. —

Da sklenemo: trinajsti letnik „Ljubljanskega Zvona“ je knjiga, ki se vredno pridružuje vsem prejšnjim letnikom ter jih v marsičem celó presega. Svoje poročilo pa sklepamo trdno uverjeni, da nam bo na konci bodočega leta možno napisati prav takó ugodno sodbo o našega mesečnika bodočem štirinajstem letniku! —

so delo avstrijskih rok. Avstrija se nikakor ne more potolažiti, da je izgubila nekaj toli mogočni svoj upliv na Srbijo in da se je ta jela Rusiji očitno približevati. Srbaki minister unanijih del je bil Andrej Nikolić, mož odločnega in kar nič elastičnega značaja. Avstrijska diplomacija je žrtvovala mnogo truda, da ga izpodrine. To se ji je posrečilo. V Beligradske, dobro poučenih krogih se govori, da je baron Thömmel sporočil kralju Aleksandru, da želi Dunajska vlada, naj odstrani Nikolića iz ministerstva unanijih del in imenuje generala Savo Grujića, proti kateremu nima avstrijska vlada nikakega nasprotstva, ministerskim predsednikom. Srbaki poslanik na Dunaji, Simić, je podpiral Thömmela, rekši kralju, da preti Srbiji in dinastiji Obrenovićev velika nevarnost, če bi jej Avstrija nasprotovala in to je kralja napotilo, da je odpustil Dokićevo ministerstvo — Dokić tega do smrti ni vedel — in postavil, odstranivši Nikolića, vladu na čelo Savo Grujića. Ta ima to dobro lastnost, da umeje z vsem svetom gojiti dobro razmerje in on je tudi jedini srbski radikalec, ki si je vedel pridobiti naklonjenost avstrijske vlade. Zato so avstrijski diplomatični krogi s premembo v srbskem ministerstvu kaj zadovoljni, ker jo zmatrajo kot dokaz zmage, saj se jej je posrečilo preprečiti, da ni bil imenovan Nikola Pasić ministerskim predsednikom. Baron Thömmel upa, da se mu posreči razdvojiti radikalno stranko in oživiti liberalno ali še bolje naprednjaško stranko ter odriniti od vlade Pasićevo frakcijo. — Tako piše rečeni ruski list. Sodimo, da je dobro informiran, kajti sedaj javljajo Dunajski listi, da deluje kralj Aleksander na ustanovitev radikalno-liberalno-naprednjaškega koalicijskega ministerstva.

Novo italijansko ministerstvo.

Crispijev program, dasi spretno sestavljen, ni naredil niti na parlament niti na javno mnenje pričakovanega utisa. Zbornica poslušala je Crispija molče, ko pa so začeli nekateri posamezniki ploskati, čulo se je z vseh strani intenzivno sikanje. V debato so posegli Imbriani (ki je mej drugim rekel, da ima trojna zveza namen, zagotoviti hegemonijo Nemčiji, Avstriji pa posest Trsta in Trenta), Cavallotti (ki je zahteval, naj se jasno pove, kako unanjo politiko hoče vlada tirati in kakov je nje finančni program), Fortis, Ferry, Colajanni in Defelice. Crispi se je srečno branil, a če sodimo uspeh te debate po časnikarskih glasovih, potem moramo reči, da nova vlada s svojim programom ni pridobila prijatelja. „Riforma“ pravi, da je vladi večina v parlamentu gotova, kar pa ne zadošča za srečno rešitev krize. „Fanfulla“ obžaluje, da Crispi ni v svojem programu ni jeduega pozitivnega predloga napovedal, dasi je položaj sila nevaren; „Tribuna“ pravi, da je program boren, „Italie“ pa, da je brez jedra.

Revolucija v Braziliji.

„Journal des Débats“ priobčil je serijo člankov svojega posebnega poročevalca o braziljski revoluciji. Iz teh dopisov je vidno, da so prebivalci glavnega mesta republike do grla siti in da se čedalje bolj unemajo za zopetno ustanovitev monarhije. Admiral Mello, vodja ustašev, je po svojem prepričanju sicer republikan, ali admiral Gama ga je pridobil za monarhijo. Ta Gama je bil tudi v Evropi pri grofici d'Eu, hčeri rajnega braziljskega cesarja, in se ž njo dogovarjal, da bi nje nedoletni sin don Pedro d'Alcantara, sedaj gojenec v vojaški akademiji v Dunajskem Novem Mestu, zasedel prestol. Grofica d'Eu pa je zelo častihlepná ter hoče sama vladati. Ker je v Braziliji jako nepopularna, misli Mello in Gama, čim zmagajo ustaši, kar je samo vprašanje časa, sestaviti poseben državni svet, ki bi vladal do polnoletnosti don Pedra.

Dopisi.

Z Dolenjskega, dne 18. decembra. [Izv. dop.] (Naši ponarejalci bankovcev.) Pred porotnim sodiščem v Ljubljani vršila se je pred kratkim zanimljiva kazenska pravda. Kaznjivo dejanje je bilo ponarejanje kreditnih papirjev, ki se je zgodilo v veliki meri in ki je veliko ljudij posadilo na zatožno klop. Ponarejanje kreditnih papirjev se pri nas na Kranjskem primeroma zelo pogostoma primeri, posebno pa na Dolenjskem. Ne more se ravno reči, da bi bila neznosna revščina ona korenina, iz katere poganjajo te slabe rastline; zakaj tako strahovito ubogo pa prebivalstvo na Dolenjskem vendar ni, da bi moralo lakote obupavati. Živelo bi lahko še veliko boljše, če bi svojo zemljo bolje obdelovalo. Toda v teh krajih rodi vinska trta, ljudje so časih že veliko vina pridelali, in posledica tega je navadno veselo življenje in večkrat tudi škodljivo pohajkovanje. Tudi s trgovino se ljudje tódi precej pečajo in tudi s to si zaslužijo Dolenjci marsikak lep groš. — Pred nekaj leti smo imeli na Dolenjskem izredno nadarjenega ponarejalca kreditnih papirjev. Pravijo, da je bil mojster v ponarejanju, kakor ga v analih kriminalistike ni lahko najti. Rojen je bil v kraju, kjer je živahna trgovina in kjer je tekla zibelka najnadarjenejšim možem, s katerimi se Slovenci ponašamo. — Ljudje, ki si v življenju

vkjub vsemu trudu in naporu ne morejo opomoči, ki vkljub največji varčnosti ne morejo večjega premoženja nabaviti, gledajo z zavidnimi očmi na druge, katerim je bila sreča milejša. Tudi lenuhov, ki bi radi brez vsacega dela nenadoma obogateli, je povsod dovolj. Tu in tam je po deželi najti ljudij, ki so, pričenši na zelo neznatni materijelni podlagi, pridobili si precejšnje premoženje. Na take se mož, nezadovoljen s svojim malim premoženjem, nevoščljivo ozira ter ne more razumeti, da bi bilo mogoče tako premoženje poštenim potem nagromaditi. Premogokrat se čuje, da je temu in onemu bogatašu ta ali oni znani ponarejalec bankovcev pomagal nakupiti rodovitna posestva, lepe vinograde in nanositi v hranilnice veliko gotovine. Nočejo pa videti taki ljudje, da je nemara isti kmetijski magnat oziroma njegov prednik moral z velikim trudom in stradanjem položiti temelj svojemu bogastvu, da je dan na dan vstajal, predno je petelin zapel in zadnji spat legal; da je hodil časih ves dan, ne da bi bil pri tem kak krajcar izdal; da je pri gospodarstvu varčeval, kar najbolj mogoče, da je vsako leto pitane prešiče prodajal, sam pa se zadovoljil z ono zabelo, katero mu je dajala njegova krava, da je vino, katero je pridelal, prodal za drag denar, ne pa iz večine sam popil, in da ni nikoli po krčmah pobajkoval. Res je, da so taki ljudje časih vendar malo preveč skopi bili in na pr. od posojil jemali celo po 50 do 100 odstotkov; tudi so od dolžnika večkrat plačilo sprejemali in natura, kar se je pozneje kar razgubilo, češ, da je bilo dano „za dobroto“, — toda prvi podstavek k večjemu premoženju so si vendar pridobili z zmernim življenjem in neumorno delavnostjo. Ne pomaga pa nič, odgovarjati ljudi od prepričanja, da so tukaj ponarejeni bankovci svojo ulogo igrali; tako močno si ljudje to napačno misel vtepo v glavo, da se tudi v njih samih vzbudi in utrdi želja, vatopiti s kakim ponarejalcem bankovcev v zvezo ter tako priti na lahek način do denarja in premoženja. „Zakaj naj ravno jaz trpim pomanjkanje in si s težavo služim vsakdanji kruh, ta in ta ima vsega v izobilju, more si vse privoščiti in je imel ravno toliko, ali pa še manj, kakor jaz, predno se mu je začelo bogastvo kupičiti!“ Čim začno take in jednake misli ljudem rojiti po glavi, ni daleč do tega, da jamejo iskati kakega znanega ponarejalca bankovcev. Zvé se takoj, kdaj tak ponarejalec zapusti Ljubljanski grad, in kmalu ga ta ali oni naprosi, naj svoje prejšnje življenje vnovič začne. Pelje se v Zagreb ali pa še dalje, da si nakupi litografske plošče in potrebne tiskalnice, kupi si tudi raznih barv, in že je pripravljeno celo krdelo ljudij razpečavati ponarejene bankovce. Vzame se v zvezo še nekaj ljudij z onostran Gorijancev in začne se raznašanje ponarejenih bankovcev. Jeden gre z njimi na mnogo obiskovane konjske sejme, drugi kupi ježic ali kaj drugega, — z jedno besedo, kmalo je hudodelno delo organizovano. Začuden se pa povprašujejo bližnji sosedje: „Kje jemlje ta ali oni denar, da more tako dobro živeti, ko vendar ničesar ne dela; zakaj gre tako pogostoma z doma?“ Vzbudi se ljuba nevoščljivost, — in le malo časa traja pregrešna kupčija. Sv. Hermandad pošlje oboroženega angelja, sledi zapor, preiskava, porotna sodba, — in proč so lepe sanje za mnogo, mnogo let! — Ta način pridobitve dandanes tudi ne nese več posebno veliko; ponarejajo se le mali bankovci, ker večje vsak natanko pregleda. Ponarejanje bankovcev zahteva neumornega, zatajevanja polnega truda. Ponarejalci so večinoma premalo izurjeni v risanju, mnogokrat tudi preveč neokretni. Napijó se in so potem preveč zgovorni ali pa prepogumno kažejo svoje denarje. Bojevati se jim je z raznimi predsodki od strani sosedov, prestatí morajo neznosen strah in se vsak trenutek tresti, da jim bo pravica nemara vendar prišla na sled. Ubežna živina so; po dnevi jim ni nikjer miru in ponoči nimajo blagodejnega spanca. Če srečajo kakega orožnika, jih spreleti nepopisen strah in najpredrzejšemu mora upasti pogum, če zagleda svetel bajonet. — In koliko in kako dolgih potov morajo ti ljudje časih storiti, da spečajo svoje ponarejene papirje in, ker se pridružuje vedno več pomagačev, se mora ono malo, kar se s to goljufo pridobi, mej vse jednako razdeliti, kajti sicer se je bati izdaje. Res je, da se tako življenje zdi komu mikavno, kakor recimo ono lovskih tatov ali nekdanjih tiho-tapcev, vendar je združeno z veliko večjimi nevarnostmi in mora biti človek za to bolj utrjen, kakor za vsako drugo goljufo početje. Zlasti, ker so naši bankovci vsled visoko razvite tehnike tako umetno narejeni, da jih je sila težko dobro ponarediti, se

je v to hudodelstvo še nevarnejše podati, ker lahko že vsakdo loči pravi bankovec od ponarejenega in je hudodelec kaj hitro pod ključem. — Če bi ne bil preverjen, da je nagon k rečenemu hudodelstvu mej našim priprostim ljudstvom dokaj močno razvit, bi ne spregovoril o tem nobene besede, toda zadevne kazenske obravnave, stoječe pri nas tolikrat na dnevnem redu, so dokaz, da naše ljudstvo take hudodelce niti k slabim ljudem ne prišteva, a v tem tiči velika nevarnost. Škoda je za naše ljudstvo, če se take strasti v njem ukoreninijo. Spretno roke, ki se primejo takega dela, bi si poštenim potem gotovo lahko še več prislužile. Da je to greh, hudodelstvo, s tem se pri ljudstvu ne opravi veliko, saj tudi noče pripoznati, da je lovska tatvina hudodelstvo, ali vsaj ne tako silno veliko, kakor pravi kazenski zakonik. Zato je ljudstvu s praktične strani dopovedati, kako malo da tako zlobno opravilo nese, s kolikimi težavami in nevarnostmi je združeno, koliko duševnega in telesnega napora zahteva; morebiti se bo dalo na ta način poučiti in bo odnehalo v svoji strasti. Obrniti se moram v tej zadevi na one funkcionarje, ki imajo največje občinstvo, — na našo duhovščino. Izkazala bi se s tem ljudstvu zelo velika dobrota, če bi na leci kdaj tudi o tej važni stvari razpravljalo in ljudstvo učilo. Pri tem pa naj bi se ne govorilo toliko o grehu in večnem pogubljenju ker to na ljudi ne naredi nikakega utisa več. Z lahko razumljivimi besedami naj bi se stvar pojasnila, naj bi se povedalo, kako nespametno, nevarno in nobene koristi obetajoče je tako početje; razložilo naj bi se, kako malo časa da so vsi dosedanja ponarejalci kreditnih papirjev dihali zrak prostosti in koliko več bi si bili lahko prislužili, če bi svoje spretnosti uporabili za pošteno delo. Tem potem bi se najprej kaj doseglo.

Domače stvari.

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča.) Prihodnji teden se priredé tri slovenske predstave. Sv. Štefana dan, v torek 26. t. m., igrala se bode priljubljena igra s petjem „Krivopriseznik“. V četrtek, 28. t. m., pela se bode prvokrat Weberjeva velika opera „Čarostrelec“ („Der Freischütz“), za katero so se vršile najboljše priprave, naročilo več novih dekoracij, kostumov, oprave i. t. d. Dne 30. t. m., v soboto, pa se bode igral izvirni igrokaz „Otok in struga“, po noveletni značnega slovenskega pisatelja g. dr. Tavčarja dramatisoval g. Ign. Borštnik. Ta igrokaz igral se je zadnjikrat dne 19. februarja 1888. leta v čitalnični dvorani. — Muzikalije za „Čarostrelca“ se dobivajo pri g. Zagorjanu in g. Giontiniju. Tekatne knjižice so pa po 25 kr. na prodaj pri dnevnih in večernih gledališki blagajnici in pri imenovanih dveh gg. trgovcih. — Zunanji rodoljubi naj se blagovolé gledé vstopnic obrniti do g. Česarka, trafika v stari čitalnici, Šlenburgove ulice.

— (Slovensko gledališče.) Pikantna francoska gluma „Madame Mongodin“ je včeraj v srednje dobro obiskanem gledališču zopet vzbujala mnogo smeha. Če smatramo seveda gledališče zgolj kot izobraževališče in vzgajališče ljudstva in nekako sredotočje višjih duševnih interesov, ne moremo se sprijazniti s sicer mikavnim, toda moralno dvomljivim blagom lahkonože in lahkokrile francoske glume. Sosebno konec nas mora osupniti, ko se hinavski soprogi sicer potegne krinka z obraza, toda zajedno zmagonosno obvelja in se torej kot dopuščen potrjuje — soprogov greh. Igralo se je vseskozi spretno in točno, tako da so prav dobro uspele zlasti vse komične situacije, ki so itak poglavitna stvar igre. Največ sta k temu uspehu pripomogla g. Borštnik in gđc. Nigrinova. Poleg njiju je pohvaliti vse druge igralce, imenoma gospo Borštnikovo in gospoda Danila.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je daroval mestni župnik, vč. g. Janez Vrhovnik v Ljubljani, Anton Nedvedov „Album 12ih pesmij“. — Slavno uredništvo „Mira“ nam je poslalo 121 gld., nabranih kot prve krone in izkazanih z imeni darovalcev v št. 26. do 32., — vsega vkup je dosedaj nabral „Mir“ 952 kron —; neimenovan dobrotnik v Celovci nam je poslal obligacijo srebrne veljave za 100 gld.; vč. g. Jos. Černko, župnik v Vuhredi, 26 gld. 40 kr., deloma kot udaino, deloma kot darove dobrotnikov na Remšniku; g. Franjo Petasche, prvomestnik Starotrške podružnice pri Rakeku 23 gld. 30 kr. in sicer nekaj udnine, nekaj pa v pu-

šici nabranega denarja kot narodno kazen; družba „Omizje“ v Mozirji z geslom: „Mir Vam bodi“ četrtri prispevek v znesku 5 gld.; Zalogarji v Tolminu 6 k. in vč. gg. mestni župnik J. Vrhovnik in deželni arhivar A. Koblar po 4 k. odkupnine novoletnim voščilom. — Vrhim koroškim Slovincem, zlasti naklonjenemu nam domorodcu v Celovci, kakor vsem požrtvovalnim rodoljubom iskrena hvala! Darovatelje odkupnine novoletnim voščilom naj dobita povsod po Slovenskem kar največ pesnemovalcev; zlasti prosimo slavna prvomestništva naših podružnic, naj ne prezró našega te dni objavljenega poziva, ter naj blagohotno v svojem delokrogu nabirajo odkupnine novoletnim voščilom. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Umrli je) včeraj popoldne vpokojeni uradni vodja kranjske hranilnice gospod Rihard Janeschitz, ces. svetnik itd.

— (Kolera — ka-li?) Kakor se nam poroča, zbolel je te dni v Podgorici pri Domžalah neki iz Srbije se povrnivši delavec in sicer pod okolnostmi, iz katerih se dá sklepati, da je dotični delavec, ki je že v Srbiji bil na kolero obolel, a bil kot ozdravljen odpuščen v svojo domovino, obolel zopet na kolero. Politična oblast storila je vse potrebne korake, da se značaj bolezni zanesljivo diagnosticira ter odposlala dr. Schusterja v Podgorico, da bolnika opazuje in potrebno ukrene. Hiša, v kateri je bolnik čez teden dni z 8 drugimi osebami stanoval, se je izolirala in se je sploh storilo vse, da se bolezen, ako bi bila res kolera, kar pa še ni dognano, ne razširi.

— (Akvarij ces. kr. državne višje realke v Ljubljani.) Z upeljanjem vodovoda na Ljubljanski realki se je omogočila naprava akvarija, s katerim smo pridobili za učence novo nazorno učno sredstvo, in po komaj jednoletnem obstanku zamoremo že z veseljem poročati, da se vodno širši krogi zanj zanimajo. Nekdanji učenec tega učilišča, poštni oficijal in hišni posestnik gosp. Josip Flere, je blagodušno obogatil naš akvarij z mnogimi sladkovodnimi ribami, katere je sam iz iker vzredil, mej temi z dvema mladima somoma in z dvema zelo lepima odraslima akseloteljema. Neki učenec realke je daroval dva lepa močerila. Splošno občudovanje vzbujajo sedaj tri ribe, katere je podaril za akvarij ribarski odsek c. kr. kranjske kmetijske družbe in sicer ameriška rudečinka (salmo fontinalis), katero so pred dvema letoma v riborejnem zavodu na Studencu iz iker vzredili, — ta vrsta rib se je pred nekaterimi leti iz Amerike v Evropo prinesla in se odlikuje po lepi unanosti in okusnosti od vseh do sedaj znanih žlahtnih ribjih vrst — in dve krasno pisani postrvi (trutta fario) v četrtem starostnem letu, kateri sta se tudi v imenovanem riborejnem zavodu iz iker vzredili. Šolska mladina bo te darove v hvaležnem spominu ohranila in se jih gotovo s tem vredno skazala, da si bo prizadevala pridobiti v svojem rojstnem kraju nove dobrotnike in pospešitelje ribarstva, te v narodno-gospodarskem oziru tako znamenite, do zdaj še premalo uvaževane panoge.

— (Misterijozna zadeva.) Včeraj so izpustili iz preiskovalnega zapora na Žabjeku vse štiri obdolžence, na katere je letel sum, da so fja-karja Medičarja ubili. Misterijozna zadeva še sedaj čaka rešitve, ker so obdolžence spoznali po vsem nekrivimi.

— (Grom, blisk in potres.) Na prav izreden način uvedla se je včeraj zima pri nas. Pri primerno jako topli temperaturi začelo je proti 9. uri zvečer liti in gromelo in treskalo je, prav kakor po leti. Bil je pravi poletni vihar, ki je razsajal skoro do jutra in se je bliskalo, da je kar vid jemalo. Po gromu soditi, je utegnulo celo kje blizu treščiti. Ploha je do dobrega oprala in očistila mestne ulice. — Zjutraj ob 1/4 4. in ob 4. uri pa je bil čutiti potres

— (Ljubljanska narasla je) vsled včerajšnjega budega deževja prav izdatno in se je bati, da preplavi barje, ako se vreme skoro ne spremeni.

— (Zdravstveno stanje.) V Želimljah v Ljubljanski okolici je legar ponehal in je le še 5 bolnikov, nasprotno pa je zbolelo v vasi Skrilj, ki spada pod občino Želimlje 7 oseb, vendar bo-lezen dozdej ni bila huda.

— (Potres.) Včeraj zjutraj 5 minut pred 6. uro, bil je v Litiji potres. Čutili so se 3 sunki od juga proti severu; prvi sunek bil je precej močan, trajajoč kake 3 sekunde; tretji sunek bil je jako slab. — S Save se nam piše 21. t. m.: Danes ob

5. uri 50 min. zjutraj bil je tu čuten potres. Smer mu je bila od zapada proti iztoku. Drugi, manje intenzivni sunek bil je ob 6. uri 1 min. zjutraj. Posoda se je majala in poskakovala.

— (Zopet tatvina dinamita in razstreliv.) Dne 11. t. m. vlomili so neznani tatovi dva zaboja podjetnika G. pl. Ceconia in drugov na Sv. Ane gori v Novomeškem okraji in odnesli razno orodje in 15 kilogramov dinamita, 106 kapselnov, 3 užigalne vrvice in 5 kilogramov smodnika. Po neznanih zlikovcih se strogo išče, a dozdej še ni znano, s kakim uspehom.

— (Razširjenje šole.) Sedanja štirirazredna ljudska šola s tremi vzporednicami v Postojni, na kateri so učenci gornjih dveh razredov razdeljeni po spolih, se bode po sklepu okrajnega šolskega sveta razširila v petrazrednico in se je že vložila dotična prošnja.

— (Čitalnica Šaleške doline v Šoštanj.) ima dne 28. t. m. ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor z navadnim vzporedom, h kateremu uljudno vabi odbor.

— (Odstranjenje starih spomenikov.) Kakor poroča „Mir“, je Celovski mestni zastop ukrenil, da se odpravita dva stara kamenita spomenika in sicer na trgu sv. Duha podoba svete Trojice, na senskem trgu pa podoba sv. Florijana. Oba spomenika sta stara, prvi iz l. 1689, drugi iz l. 1777 in postavljena v hvaležen spomin za rešitev od kuge in od požara. Kaki razlogi so bili mestnim očetom merodajni za odstranjenje teh starih spomenikov, nam ni znano.

— (Osobne vesti.) Policijska komisarja v Trstu gg. Fr. B. Bacher in dr. Ant. Mahkovec imenovana sta višjima komisarjema, koncipist W. Kunerth pa policijskim komisarjem.

— (Kolera na Hrvatskem.) Megleno in mokrotno vreme je bilo tudi na Hrvatskem ugodno razširjevanju kolere. Število slučajev se je pomnožilo poslednje dni v raznih krajih in je izmej zbolelih umrlo tudi več oseb. Tako v Kopanici v Brodskem okraju, v Županji, v Vukovaru in drugod.

— (Razpisana služba.) Pri okrajnem sodišču v Brežicah razpisano je mesto sodnega pristava. Prošnje da dne 6. januarja pri predsedstvu okrožnega sodišča v Celji.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Madjarska svoboda.) V Turčanskem Sv. Martinu sklical je za minulo nedeljo dr. V. novič javni ljudski shod, da se organizuje slovaška narodna stranka. Viada pa je prepovedala shod, kakor se je reklo, zaradi neke „formalne pomote“ pri naznanilu shoda. Živila madjarska svoboda!

* (Jubilej bolgarskega časnikarstva.) Minulo nedeljo je bil v Sofiji shod bolgarskih časnikarjev in pisateljev, ki so se posvetovali, kako bi se slovesno praznovala petdesetletnica izhajanja prvega bolgarskega časopisa.

* (Pošta o božičnih praznikih.) Iz pri-jateljskega pisma povzamemo, da pošiljatve za bo-žične praznike na Budimpeštanski glavni pošti v ta-kem obsegu naraščajo, da je poštno vodstvo pri-siljeno vsako leto naprositi do 100 vojakov-poma-gačev, da delo zmagajo. Podčastniki in prostaki, prostovoljno javivši se za ta posel, dobé za to do-ločeno plačo.

* (Kolera.) Iz Budimpešte se nam piše, da je tam kolera v teku zadnjih dni popolnoma prene-hala, potem ko je trajala okolu 4 1/2 meseca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. decembra. „Wiener Ztg.“ javlja, da je cesar stolnemu proštu Ljubljanskega kapitlja dr. Leonardu Klofutarju podelil red železne krone tretje vrste.

Dunaj 22. decembra. Finančni minister Plener obljubil včeraj deputaciji Dunajskih hišnih posestnikov, ki je prosila za odpis davka v slu-čaji, da ostane kako stanovanje prazno, da bo tej želji ustregel, če bo količkaj mogoče.

Beligrad 22. decembra. Včeraj dolo-žena začela se je pravda zoper bivše libe-ralne ministre. Zatoženci došli so izvzemši Kundovića vsi k razpravi. Sodišču predseduje radikalec Velimirović. Predno se je čitala za-tožba, zahteval je Avakumović, naj se čitajo vsi spisi, tičoč se sestave sodišča, in dotični

ugovori zatožencev. Sodišče je to zahtevo odklonilo. Zatoženci zahtevali potem, naj se izključita dva člana sodišča, ker sta z dvema zatožencema v svaštvu. Razprava o tej stvari je bila živahna. Zatoženci imajo 24 zagovornikov. Vsled imenovanih ugovorov se je nadaljevanje razprave preložilo do jutri. V tem bo sodišče sklenilo, ali je ugovorom ustreči ali ne.

Pariz 22. decembra. Minister notranjih del, Raynal, poklical vse prefekte v Pariz in jim dal določne instrukcije, kako postopati zoper anarhistične in socialistične agitatorje.

Pariz 22. decembra. „Autorité“ javlja, da so za zaprtega anarhista Vaillanta zbrali njegovi somišljeniki že nad 3000 frankov.

Tujci:

21. decembra.

Pri **Maličih**: Demetr iz Ljubljane. — Wassermann iz Trsta. — Schlesinger z Dunaja.

Pri **Slonu**: Pl. Hegedüs, Domasci iz Trsta. — Fischer, Steindler z Dunaja. — Breindl iz Celovca. — Kessler iz Krškega.

Pri **bavarskem dvoru**: König iz Kočevja. Pri **južnem kolodvoru**: Žaga iz Gorice. — Hauser iz Trsta

Pri **avstrijskem cesarju**: Vertove iz Postojne.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. dec.	7. zjutraj	730.0 mm.	5.4° C	brezv.	dež.	47.50 mm.
	2. popol.	729.5 mm.	8.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	730.8 mm.	6.6° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 6.9°, za 9.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22 decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 " 30 "
Avstrijska zlata renta	118 " 40 "
Avstrijska krona renta 4%	96 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	116 " 45 "
Ogerska krona renta 4%	94 " 05 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1002 " — "
Kreditne delnice	343 " 75 "
London vista	124 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 " 30 "
20 mark	12 " 28 "
20 frankov	9 " 93 "
Italijanski bankovci	44 " 70 "
C. kr. cekini	5 " 95 "

Dne 21. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	122 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	196 " 50 "
Ljubljanske srečke	25 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	274 " — "
Papirnat rubelj	1 " 32 "

Trgovci z bivališčem v Trstu želi mladega moža za

kompanjona

v trgovini, ki se bavi z razpošiljanjem raznih pridelkov po pošti, z vlogo v najmanjšem znesku 4000 gld. Dobiček na teden do 200 gld. garantovan. — Le resne ponudbe blagovolijo naj se poslati pod „Postversandgeschäft 500“ upravnistvu „Slov. Naroda“.

(1270—1)

Dobro, novo

slivovko

prodaja po 47 goldinarjev 100 litrov

Fr. Prijatelj

(1210—8)

v Trzinu, pri Mokronogu, na Dolenjskem.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

" 12. " 00 " opoldne " " " 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

" 1. " 01 " popoldne " " " 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " " " 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne " " " 6. " 20 " zvečer " "

(12—278)

Lepa božična darila

prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec v Ljubljani, v „Svezdi“.

Šlasti priporoča:

Mladini za kratek čas.

Funkove pesmice s podobami.

Živali v podobah.

Razne knjige in pisne potrebščine, lepe kasete i. t. d.

(1265—2)

Naročila z dežele se točno izvršujejo.

!Božična darila!

priporočam slav. občinstvu svojo na novo otvoreno in bogato založeno

sladčičarnico.

Dobiva se tudi vsak dan sveži ržen, kakor tudi vsake druge vrste kruh.

Z odličnim spoštovanjem

(1203—5)

Jakob Zalaznik

pekovski in sladčičarski mojster

v Ljubljani, na Starem trgu.

Gričar-ju & Mejač-u

v Ljubljani

Slonove ulice šte. 11

se dobé

(1255—2)

spalne suknje

goldinarjev navzgor.

Orodja za listnato žaganje v kasetah

(Laubsägewerkzeuge)

drsalnice

sobna telovadna orodja

različne

petrolejske svetilke

priporoča za

(1266—2)

božična in novoletna darila

Andr. Druškovič

trgovec z železnino, na Mestnem trgu št. 10.

Finizirani rezbarski predmeti

umetnijska dela, n. pr. razpela, kapelice za svetilke itd. itd.

Kasete za lepote

" " rokavice

" " tobak

" " smodke

" " pismene znamke

jako prikladna

(1267—2)

božična darila!

Dalje punčike in vozički za punčike, ker je sezona pri kraju, po znižani ceni. — Dalje velika množica

društvenih in otroških iger

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za postavljanje hiše, loterije, tombole, lesene igrače itd. pri

Kočevska domača obrt.

Fr. Stampfel-u

Kočevska domača obrt.

Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.